International periodic scientific journal

ONLINE

www.sworldjournal.com

D.A.Tsenov Academy of Economics - Svishtov (Bulgaria)

Indexed in
INDEXCOPERNICUS
(ICV: 73)
GOOGLESCHOLAR

SWorld Journal

Issue №39
Part 4
September 2026

Published by:
SWorld & D.A. Tsenov Academy of Economics, Svishtov,Bulgaria

ISSN 2663-5712
DOI: 10.30888/2663-5712

Editor: Shibaev Alexander Grigoryevich, *Doctor of Technical Sciences, Professor, Academician*
Scientific Secretary: Kupriienko Sergiy, *PhD in Technical Sciences*

Editorial board: More than 400 doctors of science. Full list on page:
https://www.sworldjournal.com/index.php/swj/about/editorialTeam

Expert-Peer Review Board of the journal: Full list on page:
https://www.sworldjournal.com/index.php/swj/expertteam

The International Scientific Periodical Journal "SWorldJournal" has gained considerable recognition among domestic and foreign researchers and scholars. Today, the journal publishes authors from from different countries.

Journal Established in 2018. **P**eriodicity of publication: 6 times a year

The journal activity is driven by the following objectives:

- Broadcasting young researchers and scholars outcomes to wide scientific audience
- Fostering knowledge exchange in scientific community
- Promotion of the unification in scientific approach
- Creation of basis for innovation and new scientific approaches as well as discoveries in unknown domains

The journal purposefully acquaints the reader with the original research of authors in various fields of science, the best examples of scientific journalism.

Publications of the journal are intended for a wide readership - all those who love science. The materials published in the journal reflect current problems and affect the interests of the entire public.

Each article in the journal includes general information in English.

The journal is registered in the INDEXCOPERNICUS, GoogleScholar.

DOI: 10.30888/2663-5712.2026-39-04

Published by:
SWorld &
D.A. Tsenov Academy of Economics
Svishtov, Bulgaria
e-mail: editor@sworldjournal.com

Copyright
© Authors, scientific texts 2026

https://www.sworldjournal.com/index.php/swj/article/view/swj39-04-015
DOI: 10.30888/2663-5712.2026-39-04-015

УДК 378.046-021.64:004

ANALYSIS OF MODERN TECHNOLOGIES FOR THE PROFESSIONAL DEVELOPMENT OF EDUCATORS IN THE POSTGRADUATE EDUCATION SYSTEM

АНАЛІЗ СУЧАСНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПРОФЕСІЙНОГО РОЗВИТКУ ПЕДАГОГІВ У СИСТЕМІ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ

Oleksenko S./Олексенко С. В.
ORCID: 0000-0001-7527-1778
Savchenko S./ Савченко С.В.
ORCID: 0000-0002-7123-9014
Khomenko O./Хоменко О.А.
ORCID: 0000-0003-3652-1898
Institute of in-Service Training, Borys Grinchenko Kyiv Metropolitan University, Kyiv,Tychyny,22a,
Інститут післядипломної освіти Київського столичного університету імені Бориса Грінченка, Київ, Тичини, 22-а,02152

Анотація. *У статті проаналізовано сучасні технології професійного розвитку педагогів у системі післядипломної освіти. Обґрунтовано необхідність переходу від традиційної моделі підвищення кваліфікації, орієнтованої на трансляцію готових знань, до безперервного навчання, заснованого на практичній діяльності, рефлексії, колегіальній взаємодії та персоналізації освітньої траєкторії вчителя. Досліджено потенціал цифрових, дистанційних, змішаних, тренінгових, коучингових, проєктних, менторських і колегіальних технологій, визначено їхні переваги та обмеження. Особливу увагу приділено ролі цифровізації, наставництва, штучного інтелекту, а також навчанню через співпрацю та залученню фахівців до професійних спільнот. Доведено, що ефективність розвитку педагога визначається не лише фактом застосування інновацій, а їхньою відповідністю його запитам, практичною спрямованістю, системністю та наявністю постійної фахової підтримки.*

Ключові слова: *професійний розвиток педагогів, післядипломна освіта, підвищення кваліфікації, педагогічні технології, цифрові технології, змішане навчання, коучинг, наставництво, професійні спільноти, НУШ.*

Вступ Сучасні трансформації освіти зумовлюють перегляд підходів до професійного розвитку педагогічних працівників. Учительство сьогодні працює в умовах швидкої зміни освітніх технологій, цифровізації, поширення дистанційного та змішаного навчання, необхідності врахування різноманітних освітніх потреб учнівства, розвитку компетентнісного підходу й оновлення змісту освіти.

У законі України «Про освіту» зазначено, що професійний розвиток педагогічних і науково-педагогічних працівників це процес, який охоплює

постійну самоосвіту, участь у програмах підвищення кваліфікації, інші види й форми професійного зростання [13].

У міжнародних дослідженнях професійний розвиток також розглядається як безперервний процес, що триває впродовж професійної кар'єри. Організація економічного співробітництва та розвитку (Organisation for Economic Co-operation and Development, далі – OECD) підкреслює, що професійний розвиток може охоплювати формальні курси, семінари, конференції, онлайн-навчання, наставництво, супервізію, професійне співробітництво, рефлексію, спільне розв'язання проблем та обмін досвідом [3].

Тобто, сучасний професійний розвиток педагогів є безперервним і багатокомпонентним процесом. Його зміст і вимоги до педагогічної діяльності визначено у Професійному стандарті вчителя [14]. За таких умов актуальним є не лише питання розширення можливостей професійного навчання педагогів, а й визначення технологій, які забезпечують впровадження результатів навчання у професійну практику.

Метою статті є аналіз сучасних технологій професійного розвитку педагогів у системі післядипломної педагогічної освіти, визначення їхнього потенціалу, переваг, обмежень та умов ефективного використання в сучасному освітньому середовищі.

Для досягнення поставленої мети визначено такі завдання:

- охарактеризувати сучасне трактування поняття "професійний розвиток педагогів";
- проаналізувати основні технології професійного розвитку;
- окреслити потенціал цифрових, тренінгових, коучингових, менторських та колегіальних технологій;
- визначити умови результативного професійного навчання.

Аналіз останніх досліджень і публікацій

Проблема професійного розвитку педагогічних працівників у системі післядипломної освіти набуває особливої актуальності в умовах трансформації української освіти, цифровізації освітнього процесу та зміни вимог до

професійних компетентностей учительства. Задля виконання професійних функцій (навчання здобувачів освіти предметів (інтегрованих курсів), партнерська взаємодія з учасниками освітнього процесу, участь в організації безпечного та здорового освітнього середовища, провадження освітнього процесу та безперервний професійний розвиток) сучасний педагог має не лише оновлювати предметні знання (так звану предметно-методичну компетентність відповідно до Професійного стандарту вчителя), а й розвивати інформаційно-цифрову, мовно-комунікативну, психологічну, емоційно-етичну, інклюзивну, здоров'язбережувальну, прогностичну, організаційну, оцінювально-аналітичну, компетентність педагогічного партнерства та здатність до навчання протягом життя. У цьому контексті післядипломна освіта поступово переходить від переважно курсової моделі підвищення кваліфікації до особистісно орієнтованої системи безперервного професійного розвитку.

Теоретичні та практичні засади професійного розвитку педагогів у системі післядипломної освіти досліджувала І. Жорова (2019), яка визначила професіоналізм педагога як динамічне утворення, розвиток якого забезпечується використанням сучасних освітніх технологій. Дослідниця проаналізувала технології, що застосовуються в системі післядипломної педагогічної освіти, та наголосила на потребі їх відповідності сучасним вимогам до професійної діяльності педагога [9].

С. Цибульська (2024) дослідила розвиток післядипломної педагогічної освіти в Україні впродовж 1991–2024 рр. та зосередила увагу на трансформації понять «післядипломна освіта», «професійний розвиток педагога», «підвищення кваліфікації». Авторка пояснила такі зміни запровадженням освіти впродовж життя та переходом до особистісно орієнтованої парадигми навчання, потребою формування індивідуальної траєкторії професійного розвитку [16].

Питання трансформації професійного розвитку педагогів в умовах відкритої освіти розглядає Т. Сорочан (2023). Дослідниця акцентує увагу на можливостях цифрових технологій, дистанційного навчання, віртуального освітнього середовища й індивідуального вибору педагогом змісту та форм професійного

розвитку. Особливого значення набуває трансформаційне навчання, яке дає змогу поєднувати професійні потреби педагога з можливостями сучасного цифрового освітнього простору [15].

У цьому ж контексті заслуговують на увагу дослідження М. Вовк, О. Годатської, О. Венгринюк та М. Броницької (2021), присвячені професійному розвитку педагогів у формальній і неформальній освіті. Автори виокремлюють тенденції до диверсифікації форм професійного навчання, розширення дистанційних можливостей, розвитку цифрових та інноваційних компетентностей, а також поєднання формальної, неформальної та інформальної освіти [1].

Автори Н. Мельник та Р. Шагієва (2025) розглядають професійний розвиток у контексті компетентнісної парадигми освіти, акцентуючи увагу на індивідуальній траєкторії, професійних компетентностях та освіті впродовж життя [11].

Науковиця Т. Калюжна (2026) у дослідженні методологічних підходів до підготовки викладачів у сфері освіти дорослих підкреслює значення інноваційних стратегій і трансформації післядипломної педагогічної освіти відповідно до сучасних професійних потреб [10].

Колектив дослідників І. Брюховецька, Л. Височан та Л. Чередник (2024) розглядають післядипломну педагогічну освіту як важливий механізм професійного розвитку та підвищення якості педагогічної діяльності. Вони наголошують на необхідності оновлення змісту, форм і технологій професійного навчання педагогів [6].

Учена Н. Давидюк (2023) зазначає, що цифровізація післядипломної педагогічної освіти розширює можливості професійного розвитку педагогів. Водночас підвищує вимоги до їхньої цифрової компетентності та посилює інформаційне навантаження. Тому опанування цифрових технологій має сприяти не лише професійному зростанню педагогів, а й адаптації до цифрового середовища та збереженню їхнього психологічного благополуччя [8].

Варто також зазначити, що цифровізація професійного розвитку актуалізує

проблему цифрової стресостійкості педагогів. Зокрема, дослідження Олексенко С., Савченко С. та Хоменко О. (2026) вказує на помірний рівень цифрового стресу та окремі зони ризику, пов'язані з цифровим навантаженням і технічними труднощами. Важливими ресурсами його подолання визначено підтримку колег, самоосвіту й інформаційну гігієну, що дає підстави розглядати сучасні технології післядипломної педагогічної освіти як засіб розвитку не лише цифрової компетентності, а й цифрової стійкості педагога [12].

Наразі зростає науковий інтерес до технологій професійного розвитку, заснованих на взаємодії та співпраці педагогів. Йдеться про наставництво, професійні спільноти, педагогічний коучинг, супервізію, професійні майстерні, обмін досвідом і спільне розв'язання професійних проблем. Адже такі технології спрямовані не лише на передачу знань, а й на формування здатності педагога аналізувати власну діяльність, визначати професійні проблеми та самостійно знаходити шляхи їх вирішення.

Отже, аналіз сучасних досліджень засвідчує трансформації в системі післядипломної педагогічної освіти та перехід від традиційної організаційної моделі професійного розвитку педагогів, за якої підвищення кваліфікації відбувається через спеціально організовані курси в інституційній установі, до моделі безперервного, персоналізованого та практико орієнтованого професійного розвитку.

Виклад основного матеріалу

Сучасна система післядипломної педагогічної освіти змінюється від моделі «навчання для отримання сертифіката» до моделі «навчання задля професійної діяльності».

У традиційній моделі основний акцент робився на передачі педагогові певного обсягу інформації. Натомість сучасна модель передбачає активну участь педагога у визначенні власних професійних потреб, виборі освітніх ресурсів, апробації нових підходів, аналізі результатів і рефлексії власної діяльності.

Професійний розвиток слід розглядати як циклічний процес (рисунок 1).

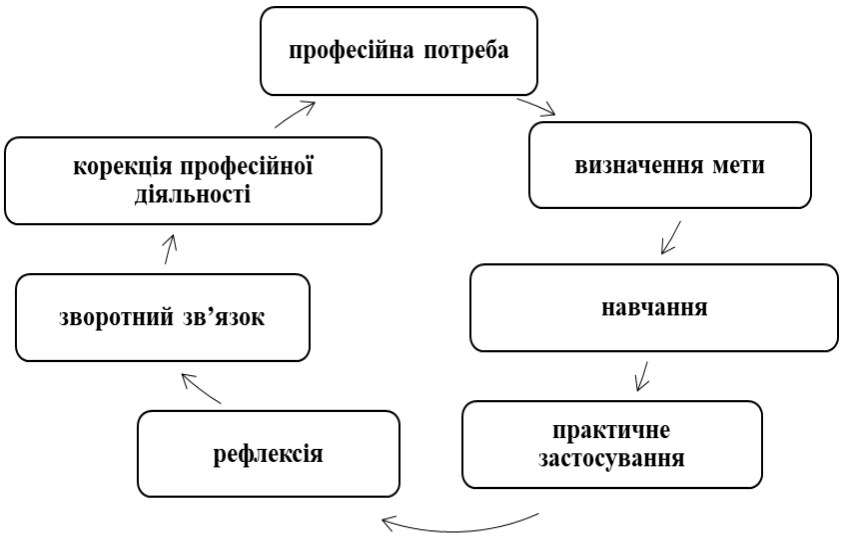

Рисунок 2 - Цикл професійного вдосконалення.

Джерело: сформовано авторами.

Такий підхід відповідає сучасному розумінню професійного навчання педагогів як безперервного процесу, орієнтованого на професійні потреби, практичне вдосконалення діяльності, рефлексію та зворотній зв'язок.

Однією з найбільш помітних трансформацій системи післядипломної педагогічної освіти стало поширення цифрових форматів професійного навчання. До них належать дистанційні освітні платформи, онлайн-курси, вебінари, відеолекції, цифрові тренажери, професійні онлайн-спільноти, електронні портфоліо й онлайн-консультування. Перевагою цифрового навчання є можливість індивідуалізувати освітню траєкторію, обирати темп і час навчання, використовувати широкий спектр ресурсів і підтримувати професійний розвиток незалежно від територіальної віддаленості здобувачів освіти.

Особливо перспективною є змішана модель, у якій самостійне дистанційне навчання доповнюється очними практичними заняттями, консультаціями, тренінгами та професійною взаємодією. Важливою тенденцією розвитку післядипломної педагогічної освіти є поширення дистанційного та змішаного навчання. І. Воротникова, Я. Якунін, О. Хоменко та ін. (2022) таке навчання розглядають як засіб реалізації індивідуальної траєкторії розвитку педагога, що забезпечує варіативність змісту, формату й темпу професійного зростання [7].

Тренінгові технології мають особливе значення для розвитку практичної складової професійних компетентностей учительства. На відміну від лекційної моделі, тренінг передбачає активну участь педагога: виконання практичних завдань, моделювання професійних ситуацій, рольові ігри, аналіз кейсів, групове обговорення, рефлексія тощо.

Коучинговий підхід зміщує акцент із передачі готових рішень на активізацію професійного потенціалу самого педагога. У межах коучингової взаємодії педагог визначає професійно значущу проблему, формулює мету, аналізує можливі рішення, визначає власні ресурси та планує конкретні дії. Перспективність такого підходу полягає у формуванні суб'єктності педагога у професійному розвитку.

Важливим напрямом сучасного професійного розвитку є наставництво. Його сутність полягає не лише в передачі досвіду від більш досвідченого педагога до менш досвідченого, а й у створенні системи професійної підтримки. Адже наставництво включає: спостереження за уроками, спільне планування, аналіз педагогічних ситуацій, консультування, взаємне відвідування занять та обговорення результатів.

Не менш важливим є колегіальне навчання. OECD зазначає, що співпраця, професійні мережі й обмін досвідом належать до форм професійного навчання, які педагоги оцінюють як значущі для своєї роботи [3].

Перспективним напрямком також є залучення педагогів до проєктної та дослідницької діяльності. Проєктна технологія дає змогу педагогу не лише вивчати нові підходи та технології, а й апробувати їх на практиці.

Здійснювати вчительству аналіз власної педагогічної діяльності на основі збору та інтерпретації даних дає змогу дослідницька технологія. Саме вона сприяє розвитку критичного мислення, педагогічної рефлексії та здатності приймати професійні рішення на основі наукових теорій і доказів.

Одним із нових напрямів професійного навчання педагогів є використання штучного інтелекту (ШІ). Результати TALIS 2024 показують, що ШІ стає окремим напрямом професійного навчання педагогів: 38% опитаних учителів

брали участь у такому навчанні, а 29% повідомили про високу потребу в розвитку відповідної здатності [3]. Таким чином у системі післядипломної педагогічної освіти актуалізується потреба не лише у навчанні технічним можливостям ШІ, а й у формуванні педагогічно та етично відповідального його використання. Йдеться про вміння педагога оцінювати достовірність створеного ШІ контенту, дотримуватися академічної доброчесності, захищати персональні дані, використовувати ШІ для диференціації навчання та підготовки навчальних матеріалів.

Отже, проведений аналіз дає змогу стверджувати, що в сучасних умовах результативність професійного розвитку визначається не формою навчання, а якістю її педагогічної організації. Такими основними умовами ефективного професійного розвитку педагогів є: практична спрямованість навчання, його відповідність індивідуальним професійним потребам, систематичність і безперервність, можливість професійної взаємодії та обміну досвідом, рефлексія і зворотний зв'язок, цифрова доступність до освітніх ресурсів, а також навчальна підтримка, що забезпечує перенесення набутих компетентностей у практичну діяльність та їхнє подальше вдосконалення.

Ці положення узгоджуються з міжнародними даними. За результатами TALIS 2024, усі педагоги беруть участь у професійному навчанні, однак лише 55% вказують на позитивний вплив відповідних заходів на свою викладацьку практику. Це свідчить про те, що сам факт участі в професійному навчанні не є показником його ефективності [3].

Висновки

Проведений аналіз засвідчив трансформацію сучасної системи післядипломної педагогічної освіти: від традиційної моделі підвищення кваліфікації (як система передачі інформації) до навчання протягом життя (безперервного, персоналізованого та практико орієнтованого професійного розвитку). Таке професійне зростання педагога доцільно розглядати як циклічний процес, що охоплює визначення професійних потреб, вибір відповідних освітніх ресурсів і технологій, їхню апробацію у практичній

діяльності, рефлексію та подальше вдосконалення.

Систематизація сучасних технологій професійного розвитку довела перспективність поєднання цифрового, дистанційного та змішаного навчання з тренінговими, коучинговими, наставницькими, колегіальними, проєктними та дослідницькими технологіями.

Перспективними напрямами є коучинговий і менторський підходи, що сприяють формуванню суб'єктності педагога та забезпечують професійну підтримку в процесі розв'язання практичних завдань. Їхнє використання розширює можливості індивідуалізації траєкторії професійного розвитку, вдосконалення компетентностей, рефлексії, професійної взаємодії та обміну досвідом.

Особливого значення набуває цифровізація післядипломної педагогічної освіти, яка, разом із розширенням можливостей доступу до навчання, актуалізує потребу розвитку цифрової стійкості та академічної доброчесності педагогів. Важливим напрямом подальшого розвитку професійного навчання є також використання штучного інтелекту, яке має передбачати не лише оволодіння відповідними цифровими інструментами, а й формування навичок педагогічно доцільного, критичного та етично відповідального їхнього застосування.

Таким чином, ефективність і результативність професійного розвитку визначається не конкретною формою чи технологією навчання, а якістю її педагогічної організації. Основними умовами, що забезпечують таку успішну реалізацію, є практична спрямованість, відповідність індивідуальним професійним потребам педагога, систематичність і безперервність, професійна взаємодія, рефлексія та зворотний зв'язок, цифрова доступність і підтримка професійної спільноти.

Література

1. Vovk M., Hodatska O., Venhryniuk O., Bronitska M. Professional development of teachers in formal and non-formal education: Ukrainian and foreign contexts. *Comparative Professional Pedagogy*. 2021. Vol. 11, No. 2. DOI:

https://doi.org/10.31891/2308-4081/2021-11(2)-3

2. Minea-Pic A. Innovating teachers' professional learning through digital technologies. *OECD Education Working Papers.* 2020. No. 237. DOI:10.1787/3329fae9-en.

3. OECD. *Results from TALIS 2024: The State of Teaching.* Paris : OECD Publishing, 2025. DOI: 10.1787/90df6235-en.

4. Opfer D. Conditions and Practices Associated with Teacher Professional Development and Its Impact on Instruction in TALIS 2013. *OECD Education Working Papers.* 2016. No. 138. DOI: 10.1787/5jlss4r0lrg5-en.

5. Бойченко В. Індивідуальна траєкторія професійного вдосконалення педагога: результати наукової розвідки. *Педагогічна освіта: Теорія і практика. Психологія. Педагогіка.* 2023. № 40 (2). С. 93–100. DOI: 10.28925/2311-2409.2023.4014.

6. Брюховецька І., Височан Л., Чередник Л. Післядипломна освіта як визначальний чинник професійного зростання педагога. *Науковий вісник Вінницької академії безперервної освіти. Серія «Педагогіка. Психологія».* 2024. № 1. С. 37–41. DOI: https://doi.org/10.32782/academ-ped.psyh-2024-1.05

7. Воротникова І. П., Якунін Я. Ю., Хоменко О. А. та ін. Дистанційне та змішане навчання як засіб реалізації індивідуальної траєкторії професійного зростання педагога : монографія / за наук. ред. І. П. Воротникової. Київ : Київ. ун-т ім. Б. Грінченка, 2022. 256 с. https://elibrary.kubg.edu.ua/id/eprint/41018/

8. Давидюк Н. Використання цифрових технологій в освітньому процесі закладу післядипломної педагогічної освіти. *Нова педагогічна думка.* 2023. № 4 (116). С. 29–32. DOI: https://doi.org/10.37026/2520-6427-2023-116-4-29-32

9. Жорова І. Я. Сучасні технології розвитку професіоналізму педагогів у системі післядипломної освіти України. *Вісник Черкаського національного університету імені Богдана Хмельницького. Серія: Педагогічні науки.* 2019. № 1. С. 99–105. https://ped-ejournal.cdu.edu.ua/article/view/3239

10. Калюжна Т. Методологічні підходи до підготовки викладачів у сфері освіти дорослих: інноваційні стратегії у контексті післядипломної освіти.

Педагогічна освіта: теорія і практика. 2026. № 40. С. 277–287. DOI: https://doi.org/10.32626/2309-9763.2026-40-277-287

11. Мельник Н., Шагієва Р. Професійний саморозвиток педагогічних працівників: сучасні тенденції. *Нова педагогічна думка.* 2025. № 2 (122). С. 34–39. DOI: https://doi.org/10.37026/2520-6427-2025-122-2-34-39

12. Олексенко С. В., Савченко С. В., Хоменко О. А. Цифрова стресостійкість педагогів в умовах цифровізації освіти. *Педагогічна Академія: наукові записки.* 2026. № 27. С. 1–19. DOI: https://doi.org/10.5281/zenodo.18895502

13. Про освіту : Закон України від 05.09.2017 № 2145-VIII. https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19#Text

14. Професійний стандарт «Вчитель закладу загальної середньої освіти», затверджений наказом Міністерства освіти і науки України від 29 серпня 2024 р. № 1225 URL: https://surl.li/hapuyj

15. Сорочан Т. М. Про дослідження проблеми трансформації професійного розвитку педагогічних і науково-педагогічних працівників в умовах відкритого університету післядипломної освіти. *Вісник Національної академії педагогічних наук України.* 2023. Т. 5, № 2. DOI: https://doi.org/10.37472/v.naes.2023.5235

16. Цибульська С. М. Розвиток післядипломної педагогічної освіти в суверенній Україні як наукова проблема. *Академічні студії. Серія «Педагогіка».* 2024. № 4. С. 137–147. DOI: https://doi.org/10.52726/as.pedagogy/2024.4.20

References

1. Vovk M., Hodatska O., Venhryniuk O., Bronitska M. Professional development of teachers in formal and non-formal education: Ukrainian and foreign contexts. *Comparative Professional Pedagogy.* 2021. Vol. 11, No. 2. DOI: https://doi.org/10.31891/2308-4081/2021-11(2)-3

2. Minea-Pic A. Innovating teachers' professional learning through digital technologies. *OECD Education Working Papers.* 2020. No. 237. DOI:10.1787/3329fae9-en.

3. OECD. *Results from TALIS 2024: The State of Teaching.* Paris : OECD Publishing, 2025. DOI: 10.1787/90df6235-en.

4. Opfer D. Conditions and Practices Associated with Teacher Professional Development and Its Impact on Instruction in TALIS 2013. *OECD Education Working Papers.* 2016. No. 138. DOI: 10.1787/5jlss4r0lrg5-en.

5. Boichenko V. Indyvidualna traiektoriia profesiinoho vdoskonalennia pedahoha: rezultaty naukovoi rozvidky. Pedahohichna osvita: Teoriia i praktyka. Psykholohiia. Pedahohika. 2023. № 40 (2). S. 93–100. DOI: 10.28925/2311-2409.2023.4014.

6. Briukhovetska I., Vysochan L., Cherednyk L. Pisliadyplomna osvita yak vyznachalnyi chynnyk profesiinoho zrostannia pedahoha. Naukovyi visnyk Vinnytskoi akademii bezperervnoi

osvity. Seriia «Pedahohika. Psykholohiia». 2024. № 1. S. 37–41. DOI: https://doi.org/10.32782/academ-ped.psyh-2024-1.05

7. Vorotnykova I. P., Yakunin Ya. Yu., Khomenko O. A. ta in. Dystantsiine ta zmishane navchannia yak zasib realizatsii indyvidualnoi traiektorii profesiinoho zrostannia pedahoha : monohrafiia / za nauk. red. I. P. Vorotnykovoi. Kyiv : Kyiv. un-t im. B. Hrinchenka, 2022. 256 s. https://elibrary.kubg.edu.ua/id/eprint/41018/

8. Davydiuk N. Vykorystannia tsyfrovykh tekhnolohii v osvitnomu protsesi zakladu pisliadyplomnoi pedahohichnoi osvity. Nova pedahohichna dumka. 2023. № 4 (116). S. 29–32. DOI: https://doi.org/10.37026/2520-6427-2023-116-4-29-32

9. Zhorova I. Ya. Suchasni tekhnolohii rozvytku profesionalizmu pedahohiv u systemi pisliadyplomnoi osvity Ukrainy. Visnyk Cherkaskoho natsionalnoho universytetu imeni Bohdana Khmelnytskoho. Seriia: Pedahohichni nauky. 2019. № 1. S. 99–105. https://ped-ejournal.cdu.edu.ua/article/view/3239

10. Kaliuzhna T. Metodolohichni pidkhody do pidhotovky vykladachiv u sferi osvity doroslykh: innovatsiini stratehii u konteksti pisliadyplomnoi osvity. Pedahohichna osvita: teoriia i praktyka. 2026. № 40. S. 277–287. DOI: https://doi.org/10.32626/2309-9763.2026-40-277-287

11. Melnyk N., Shahiieva R. Profesiinyi samorozvytok pedahohichnykh pratsivnykiv: suchasni tendentsii. Nova pedahohichna dumka. 2025. № 2 (122). S. 34–39. DOI: https://doi.org/10.37026/2520-6427-2025-122-2-34-39

12. Oleksenko S. V., Savchenko S. V., Khomenko O. A. Tsyfrova stresostiikist pedahohiv v umovakh tsyfrovizatsii osvity. Pedahohichna Akademiia: naukovi zapysky. 2026. № 27. S. 1–19. DOI: https://doi.org/10.5281/zenodo.18895502

13. Pro osvitu: Zakon Ukrainy vid 05.09.2017 № 2145-VIII. https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19#Text

14. Profesiinyi standart «Vchytel zakladu zahalnoi serednoi osvity», zatverdzhenyi nakazom Ministerstva osvity i nauky Ukrainy vid 29 serpnia 2024 r. № 1225 URL: https://surl.li/hapuyj

15. Sorochan T. M. Pro doslidzhennia problemy transformatsii profesiinoho rozvytku pedahohichnykh i naukovo-pedahohichnykh pratsivnykiv v umovakh vidkrytoho universytetu pisliadyplomnoi osvity. Visnyk Natsionalnoi akademii pedahohichnykh nauk Ukrainy. 2023. T. 5, № 2. DOI: https://doi.org/10.37472/v.naes.2023.5235

16. Tsybulska S. M. Rozvytok pisliadyplomnoi pedahohichnoi osvity v suverennii Ukraini yak naukova problema. Akademichni studii. Seriia «Pedahohika». 2024. № 4. S. 137–147. DOI: https://doi.org/10.52726/as.pedagogy/2024.4.20

Abstract. *The article analyzes modern technologies for the professional development of educators within the postgraduate education system. It substantiates the need to shift from the traditional model of professional development—focused on the transmission of pre-existing knowledge—to a model of continuous learning based on practical activity, reflection, peer interaction, and the personalization of the teacher's educational trajectory. The study examines the potential of digital, distance, blended, training, coaching, project-based, mentoring, and peer-to-peer technologies, identifying their respective advantages and limitations. Particular attention is paid to the roles of digitalization, mentorship, and artificial intelligence, as well as collaborative learning and the engagement of professionals in professional communities. It is demonstrated that the effectiveness of an educator's development is determined not merely by the application of innovations, but by their alignment with the educator's specific needs, their practical orientation, their systematic implementation, and the availability of ongoing professional support.*

Key words*: professional development of educators, postgraduate education, professional training, pedagogical technologies, digital technologies, blended learning, coaching, mentoring, professional communities, New Ukrainian School (NUS).*

Стаття надіслана: 11.09.2026р.